

مرگ دانتون

(سال نگارش ۱۸۳۵ میلادی)

نویسنده: (G.Buchner)

ترجمه و تصحیح: سعید فرهودی

نمایش نامه‌ی ترجمه‌

چاپ اول - ۱۳۹۸

سرشناسه:	بوخنر، کارل گئورگ، ۱۸۱۳ - ۱۸۳۷ م
عنوان و نام پدیدآور:	Buchner, Carl Georg مرگ دانتون / گئورگ بوخنر؛ ترجمه و تحقیق سعید فرهودی؛ زیر نظر ایثار ابومحبوب، تهران: مانیا هنر، ۱۳۹۶.
مشخصات نشر:	۱۴۴ ص
مشخصات ظاهری:	شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۹۷۵-۱۹-۹
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیپا
یادداشت:	عنوان اصلی: Dantons Tod
یادداشت:	کتاب حاضر در سالهای مختلف توسط ناشران متفاوت منتشر شده است.
موضوع:	دانتون، ژرژ ژاک، ۱۷۵۹-۱۷۹۴ م. — نمایشنامه
موضوع:	Danton, Georges Jacques — Drama
موضوع:	نمایشنامه آلمانی — قرن ۱۹ م.
موضوع:	German drama -- 19th century
سازنده افزوده:	فرهودی، سعید، ۱۳۱۸ - مترجم
شماره افزوده:	ابومحبوب، ایثار، ۱۳۵۹ -
سندی گره:	۱۳۹۶ م ۴/۹ PT1848
رده بندی:	۸۳۲۷
شماره اشتناس:	۵۱۰۷۰۶۹

مرگ دانتون

نویسنده: گئورگ بوخنر

مترجم: سعید فرهودی

زیر نظر: ایثار ابومحبوب

طراح جلد: فاطمه پاشا

صفحه آرا: محمد قائمی

امور فنی و چاپ: ح - صبوری

ناشر: مانیا هنر

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۸

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

نشانی دفتر انتشارات:

تهران، خیابان سهروردی جنوبی، نبش حسامزاده حجازی، پلاک ۱۵

طبقه سوم، واحد ۱۵

تلفن: ۷۷۵۲۶۵۹۱ همراه: ۰۹۳۵۷۲۱۴۴۱۴

Email: Honarmania@gmail.com

Telegram: t.me/maniahonar

Instagram: instagram.com/maniahonarpub

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

فهرست

۷	مقدمه‌ی مترجم
۹	شناختها
۱۱	پرده‌ی اول
۵۳	پرده‌ی دوم
۸۴	پرده‌ی سوم
۱۱۹	پرده‌ی چهارم

مقدمه‌ی مترجم

کارل گنورگ بوشنر (۱۸۳۷-۱۸۱۳) پزشک، شاعر و نمایشنامه‌نویس آلمانی، بی‌شک یکی از محصور به‌فردترین شمایل‌های ادبیات نمایشی جهان است که در دوران بسیار کوتاه حیاتش موفق شد، میراث ادبی درخشانی از خود به جای بگذارد، او در قامت یک سوسیالیست انقلابی نیز در سال ۱۸۳۴ به‌عنوان «حقوق بشر را تأسیس نمود، از وی به‌عنوان درام‌نویس پر قدرت دوران پس از افول مکتب ادبی «اشتورم و درانگ» و همچنین به‌عنوان یک درام‌نویس رومانتیک یاد می‌شود.

نمایشنامه‌های بوشنر عبارتند از: مرگ دانتون (۱۸۳۵)، ویتسک (۱۸۳۷)، لئونس و لانا (۱۸۳۷) و نیز اثری ناتمام به‌عنوان لیتس.

اما درام «مرگ دانتون» را می‌توان تراژدی انقلاب فرانسه برشمرد، رویدادی که تأثیری شگرف بر جان و جهان نویسنده آن گذاشت و از جمله موجب شد که او از روی سرخوردگی به خلق این اثر

بپردازد به طوری که در جای جای نمایشنامه این سرخوردگی‌ها به خوبی نمایان است، مثلاً آنجا که از گیوتین سخن می‌گوید - این دستگاه خون‌ریز را در میدان کنکورد پاریس کار گذاشتند و با آن شش هزار نفر را گردن زدند - یا آنجا که توده‌ها کسی را می‌بینند که دستمالی دارد و فریاد می‌کشند «یک آریستوکرات» و باز همه با هم فریاد می‌کشند «به تیر چراغ به تیر چراغ» و یا آنجایی که گفته می‌شود «کسید هر که خواندن و نوشتن بلد هست» و باز همین توده‌ها فریاد می‌کشند «بکشید بکشید» و یا جایی که درباره‌ی جمهوری گفت می‌شد «در یک جمهوری فقط جمهوری خواهان شهروند هستند» و «البان و دیگران دشمن شمرده می‌شوند» و در آخر اما انگار همه این جملات در این جمله مشهور رنگ می‌بازد که «انقلاب مثل سحرر چه‌های خود را می‌بلعد»^۱

سعید فره‌ودی

۱. جمله بسیار مشهور پوشتر که برای نخستین بار در این نمایشنامه عنوان شده اما در طول زمان بسیاری به اشتباه آنرا به دیگران نسبت داده‌اند.